

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Jesenki Jurić Šojat kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja ZLATKA TRSLIĆA, OIB: 01712796403 iz Zagreba, Ruščenica 28, zastupan po punomoćniku Mladenu Dragičeviću, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Dragičević i Partneri, protiv tuženika ERSTE&STEIERMÄRKISCHE BANK d. d., OIB: 23057039320 iz 51000 Rijeka, Jadranski trg 3a, zastupan po punomoćniku Damiru Metelku, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Metelko, Knežević & Partneri d.o.o., radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 31. kolovoza 2026. godine, istoga dana,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku ERSTE & STEIERMARKISCHE BANK d.d., , OIB: 23057039320, Jadranski trg 3a, 51 000 Rijeka, isplatiti tužitelju ZLATKU TRSLIĆU, OIB: 01712796403, Ruščenica 28, 10 000 Zagreb, iznos od 7.368,63 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim na sljedeće iznose:
na iznos od 82,18 EUR od dana 2. svibnja 2019. pa do isplate
na iznos od 82,18 EUR od dana 2. lipnja 2019. pa do isplate
na iznos od 77,64 EUR od dana 2. srpnja 2019. pa do isplate
na iznos od 77,17 EUR od dana 2. kolovoza 2019. pa do isplate
na iznos od 79,88 EUR od dana 2. rujna 2019. pa do isplate
na iznos od 83,07 EUR od dana 2. listopada 2019. pa do isplate
na iznos od 78,38 EUR od dana 2. studenog 2019. pa do isplate
na iznos od 79,48 EUR od dana 2. prosinca 2019. pa do isplate
na iznos od 83,81 EUR od dana 2. siječnja 2020. pa do isplate
na iznos od 83,81 EUR od dana 2. veljače 2020. pa do isplate
na iznos od 77,49 EUR od dana 2. ožujka 2020. pa do isplate
na iznos od 84,32 EUR od dana 2. travnja 2020. pa do isplate
na iznos od 85,10 EUR od dana 2. svibnja 2020. pa do isplate
na iznos od 90,21 EUR od dana 2. lipnja 2020. pa do isplate
na iznos od 92,02 EUR od dana 2. srpnja 2020. pa do isplate
na iznos od 91,59 EUR od dana 2. kolovoza 2020. pa do isplate
na iznos od 89,93 EUR od dana 2. rujna 2020. pa do isplate
na iznos od 89,93 EUR od dana 2. listopada 2020. pa do isplate
na iznos od 90,98 EUR od dana 2. studenog 2020. pa do isplate
na iznos od 96,85 EUR od dana 2. prosinca 2020. pa do isplate
na iznos od 99,06 EUR od dana 2. siječnja 2021. pa do isplate
na iznos od 102,98 EUR od dana 2. veljače 2021. pa do isplate
na iznos od 111,02 EUR od dana 2. ožujka 2021. pa do isplate

na iznos od 109,83 EUR od dana 2. travnja 2021. pa do isplate
na iznos od 102,74 EUR od dana 2. svibnja 2021. pa do isplate
na iznos od 102,74 EUR od dana 2. lipnja 2021. pa do isplate
na iznos od 105,82 EUR od dana 2. srpnja 2021. pa do isplate
na iznos od 97,32 EUR od dana 2. kolovoza 2021. pa do isplate
na iznos od 99,82 EUR od dana 2. rujna 2021. pa do isplate
na iznos od 101,73 EUR od dana 2. listopada 2021. pa do isplate
na iznos od 101,48 EUR od dana 2. studenog 2021. pa do isplate
na iznos od 101,80 EUR od dana 2. prosinca 2021. pa do isplate
na iznos od 100,67 EUR od dana 2. siječnja 2022. pa do isplate
na iznos od 100,67 EUR od dana 2. veljače 2022. pa do isplate
na iznos od 101,27 EUR od dana 2. ožujka 2022. pa do isplate
na iznos od 3.185,96 EUR od dana 31. ožujka 2022. pa do isplate
na iznos od 73,74 EUR od dana 2. travnja 2022. pa do isplate
na iznos od 59,91 EUR od dana 2. svibnja 2022. pa do isplate
na iznos od 59,91 EUR od dana 2. lipnja 2022. pa do isplate
na iznos od 59,07 EUR od dana 2. srpnja 2022. pa do isplate
na iznos od 69,61 EUR od dana 2. kolovoza 2022. pa do isplate
na iznos od 72,39 EUR od dana 2. rujna 2022. pa do isplate
na iznos od 73,38 EUR od dana 2. listopada 2022. pa do isplate
na iznos od 73,20 EUR od dana 2. studenog 2022. pa do isplate
na iznos od 69,96 EUR od dana 2. prosinca 2023. pa do isplate
na iznos od 70,75 EUR od dana 2. siječnja 2023. pa do isplate
na iznos od 66,42 EUR od dana 2. veljače 2023. pa do isplate
na iznos od 66,73 EUR od dana 2. ožujka 2023. pa do isplate
na iznos od 66,87 EUR od dana 2. travnja 2023. pa do isplate
na iznos od 65,76 EUR od dana 2. svibnja 2023. pa do isplate

s zakonskim zateznim kamatama tekućim od dospijeća svakog pojedinog iznosa po stopi koja se do 31.12.2022. određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena koju kamatnu stopu utvrđuje HNB prema čl. 29. st. 2. i 8. Zakona o obveznim odnosima, a od 01.01.2023. do 29.12.2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 (tri) postotna poena, a od 30. prosinca 2023. pa do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve to u roku od 15 dana.

II. Utvrđuje se da ne postoji tražbina tuženika prema tužitelju u iznosu glavnice od 608,88 € s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim na pojedine iznose u razdoblju od 02.08.2004. pa do 02.11.2009.g., a koja glavnica se odnosi na

manje plaćene anuitete zbog tečajnih razlika s osnove potplaćenih i povlaštenih anuiteta, te s osnova razlika u depozitu koji je u razdobljima kada je isplaćivan iznosio 1.696,88 € više nego u trenutku kada je zaključen Ugovor o kreditu.

III. Nalaže se tuženiku ERSTE&STEIERMÄRKISCHE BANK d. d., OIB: 23057039320, 51000 Rijeka, Jadranski trg 3a, naknaditi tužitelju ZLATKU TRSLIČU, OIB: 01712796403 iz Zagreba, Ruščenica 28, parnični trošak u iznosu od 1.598,80 € s zakonskim zateznim kamatama tekućim od 31. kolovoza 2026. g. pa do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve to u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je dana 18.06.2004. sklopio s tuženikom Ugovor o kreditu broj: 2402006-1031262160/51400607-5101956434 kojim je tuženik tužitelju odobrio kredit u kunskoj protuvrijednosti iznosa od 63.938,00 CHF-a obračunatom prema srednjem tečaju tuženika važećem na dan korištenja kredita, uz promjenjivu kamatnu stopu koja je u trenutku ugovaranja iznosila 4,99 % godišnje promjenjiva u skladu s Odlukom o kamatnim stopama kreditora, a namjena kredita je stambeni kredit građana za kupovinu nekretnine.

2. U čl. 7. Ugovora o kreditu ugovorena je za tužitelja obveza povrata kredita uz valutnu klauzulu u švicarskom franku (CHF), u kunskoj protuvrijednosti obračunatoj prema srednjem tečaju tuženika važećem na dan dospijeca, a prema otplatnom planu. Anuiteti dospijevaju svakog prvog datuma u mjesecu na naplatu.

3. Navedena odredba predmetnog Ugovora o kreditu kojom je određena obveza povrata iznosa kredita uz valutnu klauzulu u švicarskom franku (CHF) je ništetna jer je pravomoćnom presudom Visokog trgovačkog suda broj PŽ-6632/17 od 14.06.2018.g. kojim je potvrđena presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj: P-1401/12 od 04.07.2013.g., u dijelu u kojem je presuđeno da je tuženik (među ostalim bankama) u razdoblju od 2003. do 31.12.2008.g. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača korisnika kredita tako što je u potrošačkim Ugovorima o kreditima koristio nepoštenu ugovornu odredbu na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih Ugovora nisu kao trgovci potrošače u cijelosti informirali o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenja valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja predmetnih Ugovora o kreditu što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, pa su time tuženici postupali suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne Novine" br. 96/03 i to čl. 81., 82. i 90.), a od 07.08.2007. do 31.12.2008. protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne Novine" br. 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09 i 133/09 i to čl. 96. i 97.), te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima.

4. Ova presuda PŽ-6632/17 potvrđena je i presudom VSRH broj: Rev-2221/18 od 03. rujna 2019.g.

5. Sukladno odredbi čl. 118. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne Novine" 41/14) odnosno čl. 138.a Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne Novine" 79/07, 125/07, 79/09, 89/09, 75/09, 133/09, 78/12 i 56/13), navedene presude obvezujuće su i u ovom postupku za sud u smislu utvrđenja postojanja povrede kolektivnih prava i interesa korisnika potrošačkih kredita od strane ovdje tuženika, odnosno utvrđenja korištenja ništetnih odredbi Ugovora o potrošačkim kreditima kojima je ugovorena promjenjiva kamatna stopa u skladu s jednostranom odlukom banke odnosno obveza povrata kredita vezana uz valutnu klauzulu u švicarskom franku.

6. Tužitelj ovaj kredit još otplaćuje, a nije ga konvertirao.

7. Stoga tužitelj konačno postavljenim tužbenim zahtjevom nakon provedenog vještačenja potražuje na ime glavnice zbog preplate temeljem valutne klauzule iznos od 7.368,63 € s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od dospjeća svakog pojedinog iznosa pa do isplate uz naknadu troškova parničnog postupka s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama.

8. U odgovoru na tužbu i tijekom postupka tuženik se protivi osnovanosti i visini postavljenog tužbenog zahtjeva. Oспорava da bi tužitelj imao status potrošača, te ističe da je u ovom postupku tužitelj dužan dokazati svoj status potrošača i poziva se na praksu Županijskih sudova. Ističe prigovor zastare tražbine jer se na zahtjev za isplatu ima primijeniti trogodišnji zastarni rok imajući u vidu plaćanja koja je tužitelj vršio po uvećanim anuitetima sve u smislu odredbe čl. 118. Zakona o zaštiti potrošača, a u svezi odredbe čl. 230. ZOO-a.

9. Dodaje da je valutna klauzula Zakonom dopuštena klauzula i da ne podliježe ispitivanju.

10. Oспорava tijek zakonskih zateznih kamata, smatrajući da kamate najranije mogu početi teći od podnošenja zahtjeva sukladno odredbi čl. 214. ZOO/95. Nadalje ističe prigovor radi prebijanja s osnova manje plaćenih iznosa s osnove tečaja u svoti od 608,88 € s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim na pojedinačne iznose od dospjeća svakog pojedinog iznosa pa do isplate. Predlaže da sud konstitutivnom odlukom izvrši prijeboj tužnikove tražbine s tražbinom tužitelja. Nadalje, ističe i prigovor negativnih razlika smatrajući da se u svakom slučaju moraju uračunati i iznosi koji su manje plaćeni neovisno o tome je li tuženik u postupku istaknuo prigovor prijeboja ili protutužbu za negativne razlike. Nadalje ističe prigovor radi prebijanja, s osnova razlika u depozitu koji je u razdobljima kada je isplaćivan iznosio 1.696,88 € više nego u trenutku kada je zaključen Ugovor o kreditu.

11. Utvrđenja iz parnice Potrošač ne mogu se primijeniti na konkretan predmet te nema mjesta izravnoj primjeni presude Visokog trgovačkog suda u Zagrebu i automatskoj vezanosti parničnog suda utvrđenjima iz presude Visokog trgovačkog suda. Sve kada bi i presuda iz parnice Potrošač bila primjenjiva, ugovorne odredbe

Ugovora o kreditu koje su obuhvaćene ovom tužbom za ništetnost nisu utvrđene ništetnima u Parnici Potrošač. Tužitelj nije niti pokušao dokazati da se radi o odredbama o kojima se nije pojedinačno pregovaralo i koje su suprotno načelu savjesnosti i poštenja dovele do neravnoteže među strankama.

12. Tuženik ističe da ugovorna odredba o valutnoj klauzuli ne uzrokuje, protivno načelu savjesnosti i poštenja, značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača (čl. 81. Zakona o zaštiti potrošača), jer je iz samog Ugovora moguće zaključiti da je valutna klauzula jasna i lako uočljiva odredba. Pri tome se tužitelj morao kao savjesna ugovorna strana sam informirati o valutnoj klauzuli i eventualnim posljedicama koje ona može imati po njegova prava i obveze iz navedenog Ugovora.

13. Isto tako niti tuženik nije znao, niti mogao znati kakva će biti buduća kretanja tečaja CHF-a jer je tečaj CHF-a u razdoblju od 2003. do 2008.g. uglavnom padao, a i tuženik je kao i sam tužitelj bio izložen riziku valutne klauzule.

14. Stoga tuženik osporava da bi se tužitelj imao pravo pozivati na utvrđenja pravomoćnih presuda sudova iz razloga što ovaj parnični sud nije vezan za utvrđenje iz presude Visokog trgovačkog suda, a sve kada bi se i uzelo da se odredba čl. 502.c ZPP-a može primijeniti na Ugovor o kreditu, tužitelj navodi da se fizičke i pravne osobe mogu pozivati na pravno utvrđenje iz presude povodom tužbe za zaštitu kolektivnih interesa i prava u posebnih parnicama za naknadu štete, a kako tužitelj u ovom postupku ne traži naknadu štete već isplatu to mu ne pripada pravo pozivati se na utvrđenja iz presude povodom tužbe za zaštitu kolektivnih interesa i prava.

15. Stoga, tuženik čineći nespornim da je ugovorena valutna klauzula drži da ista nije ugovorena protivno načelu savjesnosti i poštenja i da slijedom toga nije dovela do značajne neravnoteže u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužitelja i predlaže da sud tužitelja u cijelosti odbije s tužbenim zahtjevom uz naknadu troškova postupka.

16. U dokaznom postupku sud je pročitao Ugovor o kreditu od 18.06.2004. (list 7-11 spisa), otplatni plan za kredit (list 13-19), pregled prometa po partiji kredita (list 21-44 spisa), izračun preplate kredita za potrebe podnošenja tužbe u ovoj pravnoj stvari (list 45-46 spisa), pregled prometa po kreditu od 01.01.2023. do 29.06.2023., od 29.06.2004. do 31.12.2022. (list 64-71 spisa), pročitao je Anex br. 1. Ugovora o kreditu od 18.06.2004. kojim Anexom su mijenjane odredbe o instrumentima osiguranja vraćanja kredita, odredbe o solidarnom jamstvu, Sporazum o osiguranju novčane tražbine zasnivanjem hipoteke na nekretnini (list 144-147), pročitana je prateća dokumentacija koje se odnose na ponudu stambenih kredita ERSTE BANKE d.d. (list 217-274 spisa), provedeno je financijsko vještačenje po financijskom vještaku RUČEVIĆ VJEŠTAČENJA d.o.o. (list 386-390), te je saslušan tužitelj kao stranka (list 475-476).

17. Cijeneći rezultate dokaznog postupka prema odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti osnovan.

18. Među strankama je neprijeporno da je sklopljen Ugovor o kreditu pod brojem 2402006-1031262160/51400607-5101956434 od 18.06.2004. kojim Ugovorom o kreditu je tužitelj kod tuženika ugovorio kredit u kunskoj protuvrijednosti CHF od 63.938,00 CHF-a po srednjem tečaju tuženika na dan korištenja kredita. Ugovorena je kamatna stopa od 4,90 % godišnje promjenjiva u skladu s Odlukom o kamatnim stopama kreditora. Rok otplate kredita iznosi 276 mjesečnih anuiteta odnosno 23 godine.

19. Nije niti sporno da je u tijeku otplate kredita došlo do aprecijacije CHF-a u odnosu na početno ugovoreni tečaj. Predmetni kredit se još uvijek otplaćuje, te nije konvertiran.

20. U odnosu na istaknuti prigovor da tužitelj nema status potrošača, te da je teret dokaza da je tužitelj potrošač u konkretnom ugovornom odnosu na tužitelja, ovaj sud navodi da o tome postoji stav VSRH u odluci Rev-18/18 od 26.05.2020. u kojem je navedeno da je teret dokaza takve činjenice na banci kao kreditoru, a ne na tužitelju. Stoga je istaknuti prigovor da tužitelj nema status potrošača neosnovan iz razloga što tuženik nije dokazao da tužitelj ne bi bio potrošač.

21. Prijeporno je, je li tuženik postupao sukladno načelu savjesnosti i poštenja, prijeporna je osnovanost tužbenog zahtjeva tužitelja, te odnosi li se pravno utvrđenje iz presude donesene povodom tužbe za zaštitu kolektivnih prava i interesa potrošača i na tužitelja jer tužitelj nije bio stranka u toj kolektivnoj tužbi, neovisno od toga što je tuženik bio stranka te kolektivne tužbe.

22. Prijeporno je, je li odredba o valutnoj klauzuli u švicarskom franku upotrijebljena suprotno njenoj svrsi, te je li tuženik postupao sukladno načelu savjesnosti i poštenja.

23. U odnosu na prijeporne činjenice između stranaka valja navesti da je izričitom odredbom čl. 502. c Zakona o parničnom postupku propisano da se fizičke i pravne osobe mogu u posebnim parnicama pozivati na pravna utvrđenja iz presuda kojim se prihvaćaju tužbeni zahtjevi iz kolektivne tužbe, kojom je utvrđeno da su povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba koje je jača strana u postupku bila dužna štititi. U tom slučaju će sud biti vezan za ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozivati, a pri tome odredba čl. 502.c., a niti aktualne direktive Europske unije ne propisuju da bi i potrošač koji podnosi tužbu morao biti stranka tog kolektivnog spora.

24. Valutna klauzula je nezakonitom i ništetnom pravomoćno utvrđena presudom Trgovačkog suda u Zagrebu P-1401/2012 od 04.07.2013.g., a koja presuda je potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske pod brojem PŽ-

6632/2017 od 14.06.2018.g., a ova presuda je potvrđena presudom Vrhovnog suda Republike Hrvatske pod brojem Rev-2221/18 od 03.09.2019.g.

25. Prema odredbi članka 142. stavak 1. ZOO-a opći uvjeti koje odredi jedan ugovaratelj, bilo da su sadržani u formalnom ugovoru, bilo da se na njih ugovor poziva, dopunjuju posebne pogodbe utvrđene među ugovarateljima u istom ugovoru i u pravilu obvezuju kao i ove; dok je odredbom stavka 4. propisano da u slučaju neslaganja općih uvjeta i posebnih pogodbi, važe ove posljednje.

26. Nadalje iz konkretnog Ugovora o kreditu jasno proizlazi kako se zapravo radi o kunskom kreditu koji je tek knjigovodstveno od strane tuženika iskazan kao kreditiranje u švicarskim francima. Tužitelj je naime kreditiran u kunama i sam kredit mu je isplaćen u kunama. U Ugovoru se u čl. 2. navodi kako se radi o isplati u kunskoj protuvrijednosti, a jedina valuta o kojoj su se tužitelj i tuženik dogovarali je jedino i uvijek bila kuna i ništa drugo. Troškovi obrade kredita naplaćeni su kunama kao i svi popratni troškovi koje je tužitelj snosio u vezi predmetnog kredita, a uostalom tuženik je procjenu kreditne sposobnosti tužitelja vršio u kunama, jer tužitelj prima plaću u kunama pa je i procjena visine mjesečne otplate vršena u hrvatskim kunama. Tuženik pri tome za plasiranje ovog kredita nije imao, niti je morao imati niti jedan jedini franak ili uostalom bilo koju drugu valutu osim kune, već je sredstva koja je dao tužitelju (kune) povukao iz depozita građana kojima je raspolagao.

27. Također švicarske franke niti je imao, niti je plasirao tužitelju. Ono što je tuženik napravio jest to da je pošto je kune plasirao tužitelju istovremeno povrat plasmana od strane tužitelja indeksirao, odnosno valutnom klauzulom vezao uz kretanje švicarskog franka na svjetskim monetarnim tržištima (tzv. hedžiranje), a da pri tom tužitelja nije niti izvijestio, niti upozorio kako time sudjeluje u visoko složenom financijskom poslu.

28. Sam mehanizam Ugovora koji je razradio, sastavio i ponudio tuženik je bio baziran na kombinaciji triju ugovornih odredbi koji su u zajedničkom djelovanju, a suprotno načelu savjesnosti i poštenja na štetu tužitelja uzrokovale značajnu neravnotežu u pravima i obvezama i to na način da je tužitelj plaćao znatno povećane mjesečne anuitete, a da je pritom njegova mjesečna i ukupna obveza po kreditu umjesto da se smanjuje, rasla. Tužitelju se naime usprkos redovitoj otplati kredita povećavala kamata i mjesečna rata i ukupna glavnica duga.

29. Ključna odredba u samom mehanizmu Ugovora je pritom odredba o valutnoj klauzuli u švicarskom franku, koja je klauzula upotrijebljena suprotno njenoj svrsi i cilju na način da je u istu ugrađena valuta švicarski franak.

30. Ugrađujući baš švicarski franak u valutnu klauzulu, a preko nje u Ugovor tuženik je postupio i formirao ovaj ugovorni odnos suprotno zakonskim odredbama i svrsi samog prava ustanovljenog tim odredbama, te je na ovaj način povrijedio

načelo ravnopravnosti sudionika u obveznom odnosu iz čl. 3. Zakona o obveznim odnosima (dalje ZOO) načelo savjesnosti i poštenja iz čl. 4. ZOO-a, načelo zabrane zloupotrebe prava iz čl. 6. ZOO-a, načelo jednake vrijednosti činidaba iz čl. 7. ZOO-a, te načelo zabrane prouzročenja štete iz čl. 8. ZOO-a koja načela su konkretizirana i sankcionirana ništetošću u odredbi čl.- 81. st. 1. i 87. st. 1. Zakona o zaštiti potrošača (dalje ZZP/ 03), a sve ovo na način da je tuženik postupajući s aspekta jače ugovorne strane tužitelju nametnuo odredbu koja ga dovodi u neravnotežan položaj te mu u konačnici nanosi štetu.

31. Druga nepoštena odredba je odredba o promjenjivoj kamatnoj stopi koja se stopa mijenja sukladno jednostranoj odluci banke, dakle odluci koja nije podložna nikakvoj kontroli, niti ugovorne strane, niti neke treće nepristrane strane ili tijela. Time je tuženik ugovorenu kamatnu stopu koja prema izričitoj odredbi čl. 1022. ZOO-a čini bitan sastojak Ugovora o kreditu mijenja samovoljno bez ikakve suglasnosti tužitelja ignorirajući ga pritom kao ravnopravnu ugovornu stranu. Ugovorna kamata i obveza tužitelja prilikom primjene jednostrano promjenjive kamatne stope može se od strane tuženika povećati bilo kada i bilo koliko, a ta jednostrana promjenjiva kamatna stopa je ugovorena u čl. 2. Ugovora o kreditu.

32. Treća nepoštena odredba koja je tvorila mehanizam Ugovora je ona o anuitetnoj otplati. Odredba o anuitetnoj otplati znači da tužitelj u prvim godinama kredita otplaćuje uglavnom kamate, a tek nakon toga glavnice i ova odredba iako sama po sebi dopuštena ugovorna odredba je upravo ta koja je dodatno omogućila tuženiku da jednostranim i nezakonitim povećanjem kamata nezakonito i protupravno povećava obvezu tužitelja kako kroz kamate tako i usporenjem otplate glavnice, a koja glavnica je i sama rasla zbog činjenice što je bila povezana uz valutu švicarski franak, a koji tečaj švicarskog franka se povećavao.

33. Kada se ovaj mehanizam Ugovora sa nepoštenim odredbama (valutna klauzula, jednostrano promjenjiva kamatna stopa, aprecijacija švicarskog franka i anuitetna otplata) stavio u funkciju na način da se svi elementi kontinuirano mijenjaju odnosno povećavaju, tužitelj je suprotno čl. 6. ZOO-a (načelo jednake vrijednost činidaba) ostvarivao pravo iz obveznog odnosa suprotno svrsi zbog koje je ono propisom ustanovljeno ili priznato i to na štetu tužitelja, sve suprotno čl. 81. st. 1. ZZP/ 03 i čl. 96. st. 1. ZZP/ 07 i to iz razloga što je istovremeno rasla i kamata i glavnica obveze kao i sam anuitet pa je tužitelj plaćao anuitete koji su bili bitno veći od početno ugovorenih.

34. Predmetni Ugovor o kreditu valja sagledati i u smislu Općih uvjeta ugovora o kreditu kako je to određeno čl. 295. i čl. 296. ZOO-a jer se radi o Ugovoru unaprijed sastavljenom za veći broj Ugovora koje jedna ugovorna strana-sastavljač, nudi drugoj ugovornoj strani Ugovor po principu uzmi ili ostavi.

35. Stoga tužitelj sve da mu je i bila pružena prilika da išta kaže o predmetnom Ugovoru ne bi mogao postići da se bilo što u predmetnom Ugovoru mijenja. Takvi

ugovori su tipski ili adhezijski ugovori, a takvi ugovori su ništetni ukoliko su sastavljeni suprotno načelu savjesnosti i poštenja i prouzrokuju očiglednu neravnopravnost u pravima i obvezama strana na štetu suugovaratelja, sastavljača ili ugrožavaju postizanje svrhe sklopljenog Ugovora, čak i ako su Opći uvjeti koji ih sadrže odobreni od nadležnog tijela.

36. Da je takvo postupanje banke nepošteno utvrdio je Sud Europske unije u svojoj odluci u predmetu C-186/16 Andricuic i dr. protiv Banca Romaneasca SA, a koja presuda obvezuje i ovaj sud. U toj presudi Sud Europske unije utvrđuje da je banka bila dužna potrošaču detaljno objasniti kako funkcionira kreditni paket do te mjere da mu je morao ako je potrebno kroz simulacije demonstrirati kako će moguće promjene tečaja posebno povezane uz moguće promjene kamatne stope utjecati na njegove mjesečne rate te ukupnu kreditnu obvezu i kroz koje točno mehanizme.

37. Radi navedenog valjalo je utvrditi ništetnim odredbe Ugovora o kreditu kojim je ugovorena obveza povrata kredita u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju kreditora za CHF važećem na dan korištenja kredita.

38. Radi ostvarivanja načela jednakosti u oružju sud je saslušao tužitelja kao stranku.

39. Tužitelj Zlatko Trsljić saslušan kao stranka iskazao je da je dignuo kredit vezano za valutu CHF, temeljem Ugovora o kreditu od dana 18.06.2004. na iznos glavnice od 63.938,00 CHF-a. Namjena kredita je bio stambeni kredit za kupovinu nekretnine. Rok vraćanja kredita je 23 godine. Predmetni kredit će otplatiti 2027., a isti sada još nije niti otplaćen niti konvertiran. On taj kredit otplaćuje po kamatnoj stopi od 3,23% koja kamatna stopa je uvedena sa 01.01.2014. Prilikom dizanja kredita mu je rečeno da on ima kreditnu sposobnost za CHF, da nema kreditnu sposobnost za valutu euro, a u to vrijeme se nije niti davao kredit u kunama pa to nije mogao niti dobiti. Nitko mu nije rekao da se radi o visokorizičnoj valuti, niti da može doći do promjene tečaja pa se tako dogodilo da je tečaj CHF-a u razdoblju od početka 2008. pa do 31.01.2013. odnosno i nadalje stalno rastao zbog promjene tečaja CHF-a. Početni anuitet po tom kreditu mu je iznosio 1.700,00 kn, a onda je narastao do 2.800,00 kn. Jedno vrijeme su anuiteti bili stabilniji, znači govori u vremenu od 2019. pa do sada, međutim kako je sada započeo rat između Izraela i Irana tečaj CHF-a je opet počeo rasti zbog rizičnosti te valute. Navodi da on predmetni kredit nije konvertirao u valutu euro jer mu to banka nije dala.

40. Sud je u cijelosti prihvatio iskaz tužitelja saslušanog kao stranke jer je logičan i uvjerljiv i potkrijepljen svim materijalnim dokazima u spisu.

41. Ocjenom iskaza tužitelja sud je utvrdio da je priroda i specifičnosti valute švicarski franak poznata bankama, ali ne i prosječnom potrošaču koji ne raspolaže stručnim znanjem, a kako ga banke kao profesionalci o tome ni na koji način nisu informirale, potrošač nije i ne može biti svjestan rizika kojeg preuzima.

42. Stoga je i sama nerazumljivost ugovornih odredaba kojima se glavnica veže za švicarski franak i prema ocjeni ovog suda ozbiljan uzrok značajne neravnoteže u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača i to protivno načelu savjesnosti i poštenja jer banka za taj rizik zna, ali ga prešućuje te istovremeno za kredit s valutnom klauzulom u švicarskim francima u reklamama nudi najnižu ugovornu kamatu, čime stvara opću klimu da je za potrošače ugovor s valutnom klauzulom u švicarskim francima povoljan i k tome još pojedinačno prilikom pregovaranja o sklapanju ugovora uvjerava potrošače da je švicarski franak sigurna valuta, a često im daje i pojedinačnu procjenu da su kreditno sposobni samo za sklapanje ugovora koji sadrži odredbe kojima se glavnica veže za tečaj švicarskog franka.

43. Tako i prosječnog potrošača i pojedinačnog potrošača izravno navodi na sklapanje ugovora o kreditu s tom, za potrošača, posebno rizičnom valutnom klauzulom.

44. Nuđenjem najniže ugovorne kamate za ugovore u kojima je glavnica vezana za valutu švicarski franak banka na nepošten način potiče potrošače na sklapanje ugovora upravo s valutnom klauzulom u švicarskim francima pri čemu je propuštanje davanja te bitne informacije koja u startu dovodi do znatne neravnoteže na štetu potrošača protivno načelu savjesnosti i poštenja.

45. U odnosu na istaknuti prigovor radi prebijanja od 18.12.2023.g. kojim tuženik traži da sud konstitutivnom odlukom izvrši prijeboj tražbine tuženika s tražbinom tužitelja i to s osnova preplate temeljem valutne klauzule u iznosu glavnice od 608,88 €, a za razdoblje od 02.08.2004. do 02.11.2009.g. sud navodi da je takva tražbina tuženika u zastari poglavito zato što i tužitelj ističe prigovor zastare tražbine tužitelja.

46. Za isticanje procesnog prigovora radi prebijanja potrebno je da se radi o istovrsnim, dospjelim i uzajamnim tražbinama koje ne smiju biti zastarjele. Utvrđenja iz parnice Potrošač su stipulirana u korist potrošača, a ne u korist banaka pa je stoga takav istaknuti zahtjev u zastari.

47. Radi utvrđivanja visine tužbenog zahtjeva tužitelja provedeno je financijsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku RUČEVIĆ VJEŠTAČENJA d.o.o.

48. Iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da je Ugovor o kreditu podignut dana 18.06.2004., da je odobrena kunska protuvrijednost iznosa od 63.938,00 CHF-a, ugovoren je rok otplate od 276 mjeseci, te je ugovorena promjenjiva kamatna stopa koja je iznosila 4,99% godišnje na dan sklapanja Ugovora. Kamatne stope su se u tijeku otplate kredita više puta mijenjale od početnih 4,99%, potom do 5,89 % da bi od 01.02.2014. kamatna stopa iznosila 3,23% godišnje. Vještak je provedenim

izračunima utvrdio da preplate koje proizlaze iz razlike između tečaja za valutu CHF primijenjeno kod otplate iznose ukupno 7.368,63 €.

49. Na nalaz i mišljenje vještaka nije bilo primjedaba pa je sud u cijelosti prihvatio nalaz i mišljenje vještaka jer je dan na temelju relevantnih podataka, te valjano provedenim izračunima sukladno utvrđenjima iz parnice "Potrošač".

50. Tužitelj konačno uređenim tužbenim zahtjevom potražuje na ime preplate zbog promjene tečaja CHF-a iznos glavnice od 7.368,63 € s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama.

51. Neosnovan je istaknuti prigovor zastare tražbine jer je tužba u ovom predmetu podnesena dana 06.06.2023., a zastara tražbine temeljem valutne klauzule je nastupila dana 14.06.2023., čime je tužba tužitelja podnesena unutar zastarnog roka.

52. Kako je sud provedenim vještačenjem u cijelosti utvrdio osnovanost i visinu postavljenog tužbenog zahtjeva, sud je tužitelju dosudio zatraženi iznos glavnice od 7.368,63 € s zakonskim zateznim kamatama tekućim od dospijeća svakog pojedinog iznosa pa do isplate, a temeljem odredbe čl. 1111. i čl. 1115. ZOO-a koja propisuje da sudsko utvrđenje ništetnosti odredbe ima za posljedicu ponovnu uspostavu pravne i činjenične situacije potrošača u kojoj bi se nalazio da takve nišetne odredbe nije bilo.

53. Utvrđenjem ugovorne odredbe nišetnom, potrošač stječe subjektivno pravo na restituciju svih neosnovano mu naplaćenih iznosa od trenutka sklapanja Ugovora, neovisno o tome kada je utvrđeno da je ugovorna odredba nišetna.

54. Naime, u ovoj pravnoj stvari tuženik je nedvojbeno nepošten od samog trenutka naplate, jer je upravo on odgovoran za ugovaranje nišetne odredbe i ta ista odredba je nametnuta potrošaču, bez mogućnosti pregovaranja i izmjene i temeljem takve nepoštene i nišetne odredbe tuženik je neosnovano naplatio novčani iznos.

55. Slijedom toga, odredbom čl. 1115. ZOO-a je propisano da kada se vraća ono što je stečeno bez osnove, moraju se vratiti i plodovi i platiti zatezne kamate i to ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja Zahtjeva. Po shvaćanju ovog suda tuženik je nepošten od dana stjecanja, pa je slijedom toga dužan platiti zatezne kamate od dana stjecanja, tj. od dospijeća svakog pojedinog iznosa pa do isplate.

56. Dospijeće svakog pojedinog iznosa određeno je prema datumu plaćanja svakog pojedinog iznosa.

57. Odluka o kamatama temelji se na odredbi čl. 29. st. 2. i 8. Zakona o obveznim odnosima.

58. Parnični trošak će se odrediti primjenom Tbr. 52. st. 3. Tarife o nagradama i naknadi troška za rad odvjetnika (NN 142/12), a koja propisuje da kada sud odlučuje o nagradi troškova zastupanja na teret protivne strane primjenjuje tarifu i vrijednost boda koja je na snazi u vrijeme donošenja odluke o parničnom trošku.

59. Odluka o parničnom trošku temelji se na čl. 154. st. 1. ZPP-a, a sastoji se od troška sastava tužbe u iznosu od 100 bodova, troška sastava 2 podneska (02.07.2024. i 17.06.2025.), svako po 100 bodova, troška zastupanja na 2 ročišta (03.07.2024., 18.06.2025.), svako po 100 bodova, a sve prema Tbr 7/1, Tbr 8/1, Tbr 9/1 i Tbr 46. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika. Vrijednost boda iznosi 2,00 € prema Tbr. 54. Odvjetničke tarife.

60. Zbrojeno parnični trošak tužitelja iznosi 500 bodova / 1.000,00 €.

69. Ovom iznosu pribrojen je trošak 25% PDV-a u iznosu od 250,00 €, troška sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 48,80 € koja je i plaćena temeljem Zakona o sudskim pristojbama, te troška predujma za financijsko vještačenje u iznosu od 300,00 €, čime je tužitelju sveukupno dosuđen parnični trošak u iznosu od 1.598,80 €.

70. Sud nije odlučivao o zatraženom trošku sudske pristojbe na presudu iz razloga što je dana 20.05.2023 stupio na snagu novi Zakon o sudskim pristojbama ("Narodne novine" 118/18 i 51/23) koji izričito propisuje u čl. 11. st. 1. toč. 20., da su Potrošači ex lege oslobođeni troška sudskih pristojbi u postupcima pokrenutim na temelju pravomoćne sudske presude za zaštitu kolektivnih interesa, radi čega tužitelj nije u obvezi plaćati sudske pristojbe.

71. Sud je tužitelju dosudio kamatu na parnični trošak sukladno čl. 151. st. 3. ZPP-a.

72. Radi navedenog odlučeno je kao u toč. I. do III. izreke.

U Zagrebu, dana 31. kolovoza 2026. godine

Sutkinja
Jesenska Jurić Šojat

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana primitka iste. Žalba se podnosi pisano putem ovog suda na Županijski sud.

Dostaviti:

- pun tužitelja
- pun tuženika

Broj zapisa: **9-3088c-5a19f**

Kontrolni broj: **09aa7-c9e4e-e3520**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.